

„Филозофи су до сада тумачили свијет, ради се о томе да се он радикално измјени.“
(Карл Маркс)

Ваш сурадник, Слободан Дурмановић (СД), објавио је 19. 12. на НСПМ текст под насловом: [„Закон о уставном суду БиХ - немогућа мисија мисија Додика и Човића?“](#). У тексту се, крајње коректно, описује политичка ситуација у БиХ. Укратко, говори се о томе како су се хрватски и српски лидери договорили да се из Уставног суда БиХ од стране тројица страних судца који, заједно са Бошњачким суцима, непрекидно надгласавају Хрвате и Србе у корист Бошњака. Умјесто странаца, у Суд би се увела тројица судца: Хрват, Бошњак и Србин. СД такођер констатира како ће се Бошњаци, као и у погледу досадашњих сличних покушаја, сасвим сигурно успротивити хрватско-српској иницијативи, па од тог приједлога неће бити ништа.

СД је сјајан новинар и његов је текст одличан, али у њему фали неколико ситница. Сликвито речено, направио је предиван аутомобил, али са мотором без мјењача и свјетала.

Напомена: Иако је за овај текст небитно, вјеројатно случајно, извјесна БиХ телевизија, крајње америчко српско патриотска, правила је, и прави, сличне омашке, ради чега је БиХ *Савез за промјене* (СЗП) добрим дијелом доживио дебакл на недавним локалним изборима.

Елем, ситнице које СД превиђа су слиједеће.

Пише: Емил Влајки
четвртак, 22 децембар 2016 23:55

1.СД точно каже да тројицу страних судца бира предсједник Европског суда за људска права у Стразбуру.

Заборавља, међутим, да је то прецизирано Дејтонским споразумом којег је наметнула Америка. *Ео ипсо (самим тим)*, тај судца у Стразбуру као и од њега одређени страни суци у Уставном суду БиХ су, најблаже речено, америчке антисрпске пробошњачке марионете. Страни суци, умјесто да смирују националне тензије у БиХ, дјелују по принципу: *Фиат иуститиа, переат Срблиани (Нека се врши правда па макар пропали Срби)*).

2.СД се на кратко дотиче Савеза за промјене као небитног чимбеника за Додик-Човићев приједлог.

На жалост по српске интересе, у овом је случају СЗП, својим не-чињењем, директно одговоран за нељудску ситуацију у Уставном суду БиХ.

Пише: Емил Влајки
четвртак, 22 децембар 2016 23:55

Наиме, управо је дошло до смјене једног од страних судца. Један од лидера СЗП, Младен Иванић, председавајући Предсједништва БиХ, могао се томе успротивити потежући као аргумент витални национални српски интерес. Ствар би дошла пред Народну скупштину Републике Српске која би тај избор оборила. Судац у Стразбуру би онда био присиљен да, успркос томе, наметне постављеног суца. Читава ствар би, у међународним размјерима негативно одјекнула.

Друга, још ефикаснија могућност је како слиједи. Приликом наименовања новог страног суца, СЗП који са бошњачким партијама има власт на нивоу БиХ, могао је иступити из заједничких институција. Настала би уставна криза која би натјерала америчко-бошњачке антисрпске фундаменталисте да озбиљно размотре Додик-Човићев приједлог и да се дође до повољног рјешења за сва три конститутивна народа у БиХ.

Наравно, поновимо, СЗП ништа од тога неће учинити, и он се тиме очитује као негатор српских виталних интереса.

Питање је, због чега је СД, који је сјајан новинар, ове реалне могућности превидио у свом тексту.

Коначно, то не-чињење, не-супротстављање СЗП америчко-бошњачким интересима у БиХ, супротно од онога што Додик ради на вањскополитичком плану довело је до дебакла те опозиционе коалиције на локалним изборима. И Додик је референдумом, којег СЗП није експлицитно подржао, ризикуао много тога, а тај ризик још увијек постоји, али је прешао Рубикон.

Додик наново, у овом часу, пружа руку СЗП, али овај ни да чује, јер није у стању да пређе америчко-бошњачки Рубикон.